

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NUMERO 542
11 DE JUNIO DE 1961

Editorial

Visita Pastoral

Nuestro Padre y Pastor, Aquel a quien el Espíritu Santo ha puesto para regir esta porción de la Iglesia de Dios que es la Diócesis de Barcelona, visita nuestra Ciudad. Por esto a esta Visita se la llama Pastoral, porque viene el Obispo a nosotros como Pastor de nuestras almas.

Granollers debe depararle un recibimiento extraordinario pues se trata de la Visita oficial y canónica de nuestro Prelado. Esta visita, por tanto, no es un hecho de relativa, sino de extraordinaria, de suma importancia; y es menester que todos nos formemos verdadera conciencia de lo que ella representa, y sintamos la responsabilidad que sobre nosotros pesa.

El Obispo viene a nuestra Parroquia para cumplir su triple misión de **enseñar**, de **regir** y de **santificar**. Podemos decir que viene también a tratarnos, a conocernos, a convivir con nosotros, pues **al Buen Pastor le es menester conocer a sus ovejas**.

Si viene, pues, como maestro, es necesario que los alumnos acudamos a oír sus lecciones; si visita nuestra casa paterna la Parroquia, como rector supremo de la misma, deber nuestro es acudir a ella para oír sus paternales consejos y conocer sus mandatos; si se acerca a nosotros para santificarnos, no podemos, no nos es lícito, faltar a la cita: *Recibir su bendición, nutrir nuestras inteligencias con su doctrina, participar de la Misa que celebrará por nosotros, recibir de sus manos consagradas el Cuerpo del Señor, orar con él, Sacerdote y Pontífice, Cabeza visible de nuestra Iglesia Diocesana; aquellos miembros de nuestro Granollers Comunidad Cristiana que no hayan recibido aún el Sacramento de la Confirmación, deben acercarse para ser constituídos por él soldados y apóstoles de Jesucristo.*

Además, Buen Pastor, viene a conocer sus ovejas, a tratar y a convivir unas horas con ellas. Si viene pues a conocernos, a tratarnos, a vernos, a oírnos, no podemos estar ausentes en este transcendental encuentro. Una ausencia por falta de interés, no podría ser justificada ni ante Dios ni ante los hombres, sería una deserción, pues «al Obispo hemos de mirarle como al mismo Señor», según frase de San Ignacio Mártir. Por tanto, el Obispo, por ser él quien es, bien merece, aun a costa de verdaderos sacrificios, que se le reciba con aquel alto honor que se le debe. Y éste no sería completo, si se diesen entre nosotros ausencias de flojo motivo. El día de la Visita Pastoral, los buenos católicos demuestran su fidelidad a la Iglesia tributando a su Obispo el recibimiento que como a tal se le debe.

Acudir, pues, a recibirle, acompañarle hasta el Templo y vivir comunitariamente las sagradas ceremonias de la Visita Pastoral, es un deber ineludible de todo buen católico.

Vayamos pues a los actos de la Santa Pastoral Visita con aquel espíritu de miembros vivos de la Iglesia, que ésta quiere de sus hijos en tales casos.

Diàleg amb el lector

Vells i joves

Això era ben lluny d'aquí. Les visites sovintejades a la seva llibreria m'havien portat a un tracte freqüent amb la mestressa, una dona d'una seixantena d'anys, que parlava amb coneixement i entusiasme dels autors més moderns: Teilhard de Chardin, Mounier, per exemple. Un dia em digué que ella havia trobat un "test" definitiu i fàcil per a la comprovació de la joventut d'esperit. Algú li havia dit que hom era jove mentre preferís les coses bones a les coses útils, que sabés posar la bellesa per sobre i per davant de la utilitat.

La conversa, la joventut d'esperit d'aquella llibretera—que de tant en tant s'escapava fins a París: per un concert, per una exposició, per una obra de teatre—m'han tornat sovint a la memòria. I el seu "test" senzill, però ben trobat, m'ha servit per mesurar l'edat real, la de l'esperit, de molta gent i per vigilar-me a mi mateix. Així, he anat trobant en molts joves el pes feixuc de la vellesa—incipient o ja declarada del tot,— i en més d'un vell la vitalitat essencial de la joventut. Així també, el diagnòstic esdevé fàcil respecte de qualsevol grup social que, com a meta a assolir, persegueixi només l'utilitarisme màxim.

V.

Vinieron las lluvias

Esto que puede parecer un título de película, no es otra cosa que la síntesis de lo ocurrido esta semana en cuanto al aspecto meteorológico se refiere. Hacía varios meses que nos lamentábamos en varios tonos por la escasez del preciado elemento líquido y al fin nuestros deseos se han cumplido. Ahora bien, ha resultado una vez más lo que cuentan de aquella mujer que después de implorar la lluvia, se lamentaba porque el día que llovía tenía la ropa en el tendedero. Y esto es lo que ha ocurrido en nuestros campos, con la variante que en lugar de ropa a tender, hay el trigo ya seco aguardando la hoz.

Nuevos horarios

El pasado viernes, al mediodía, tuvo lugar en el salón de actos de la Delegación Comarcal de Sindicatos una importante reunión de los representantes de las Juntas y Gremios sindicales, en el curso de la cual el Delegado Sr. Cabrera dio a conocer los nuevos horarios, aprobados por el Excmo. Sr. Gobernador Civil de la Provincia y que a partir del mes cte. habrán de regir en nuestra ciudad.

Mortal accidente

Cuando jugaba entre las piedras del río Congost, el niño de 8 años, Juan Trullás Sallés, debió herirse con un objeto cortante, de tal forma, que cuando fue recogido y trasladado al dispensario de la Cruz Roja y Hospital Asilo sucesivamente, dejó de existir a los pocos momentos de haber ingresado. Nuestro pésame a su apenada familia.

Actividades del «Vespa Club»

Los motorizados elementos de esta Entidad local, han organizado para hoy día 11 de junio una excursión a la Santa Montaña de Montserrat; con la que cumplen con su anual costumbre de ir a visitar a la «Moreneta» salida que va unida a una comida Campestre simpática.

Para el día 13, tienen anunciada una excursión a Barcelona con el fin de asistir a la recepción de los corredores de la «Prueba XX Provincias Vepas» y para el día 23, 24 y 25 de los ctees., participan con todos los Clubs Vespa de la provincia a una salida extraordinaria a los Valles de Andorra, donde serán festejados y recibidos por las Autoridades del Principado hermano.

Semana del Jazz

La Comisión Organizadora de esta manifestación musical que va tomando carta de naturaleza entre nosotros, ha fijado para los días 8 al 15 de octubre las fechas para la realización de la misma, denominada «Semana del Jazz 1961». Con dicho motivo, aparte Salón del Jazz, conciertos, y «jam-sessions» acostumbradas, tendrán lugar conferencias sobre dicho tema a cargo de destacados especialistas.

Fiesta de San Fernando

La Organización Juvenil Española ha organizado para hoy domingo, en honor de su Patron San Fernando, una serie de actos de carácter religioso, cultural y deportivo, cuyo extenso programa ha sido debidamente expuesto en varios carteles murales y cuyo contenido es del máximo interés para sus jóvenes componentes.

**Lucha contra el cáncer
60.032'70 pesetas**

Esta fue cantidad recaudada en nuestra ciudad, el pasado día 28 de mayo. A los donativos en las mesas peñitorias y a los de la postulación callejera se añadieron diversos

donativos particulares y oficiales. En los Servicios de Asistencia Social del Ayuntamiento se facilitará información a todo aquel que pueda precisar ayuda de la Asociación Española de lucha contra el Cáncer

Nuevo horario.

En sus líneas generales, queda así establecido:

I. Alimentación. DETALLISTAS: entre 8 y 20 horas.

MAYORISTAS: entre 6 y 20 horas. Existen excepciones - que deben ser consultadas en los Sindicatos respectivos - respecto de ciertas actividades: panaderías, vaquerías, lecherías, detallistas de frutas y hortalizas, etc.

II. Resto del comercio. DETALLISTAS entre 9 y 19'30 de junio a septiembre. El resto del año, entre 9 y 19 horas. Sábados y vísperas de fiesta, la hora de cierre se prolonga 30 minutos que son compensados empezando media hora más tarde la jornada laboral siguiente

MAYORISTAS: entre 8 y 18 horas. Existen también excepciones (peluquerías, por ejemplo)

III. Oficinas privadas BANCA Y SEGURO: mismo horario que hasta ahora. **OTRAS OFICINAS PRIVADAS:** entre 8 y 18'30

IV. Construcción. Entre 7 y 18 horas. Excepciones para almacenistas de materiales y oficinas de contratistas.

Naturalmente, como han venido indicando las diversas disposiciones sobre la materia, ello no modifica en nada lo dispuesto en la Ley sobre jornada máxima legal o en el resto de disposiciones laborales en vigor.

Sanejar-ho fot.

Tot ha d'ésser sanejat en un món que enco breix amb els mots de «caritat», de «solidaritat», d'«assistència», uns gestos interessats privats d'amor. La caritat deu sempre recommençar a conquerir contra els egoïsmes que es reforcen, a espiritualitzar contra els materialismes que s'extenen.

L. J. Lebrat.

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9 GRANOLLERS

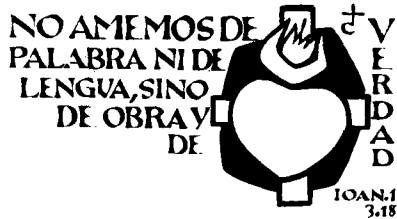
Westinghouse reduce precios...

Frigorífico 114 litros Super 4 Pts.	11.950	«	200	«	«	7	«	17.976
« 142.5 «	« 5 «	«	300	«	«	10 E	«	18.940
« 200 «	« 7 E	«	300	«	«	10	«	19.795

Precios con impuestos incluidos

Distribuidor comarcal: HOGAR LUZ Clavé, 47 Granollers

La superioridad de Westinghouse está en su prestigio mundial

El Bisbe

Durante el mes de Mayo ha habido las **entradas** siguientes en la Caja de Caritas Interparroquial

Por donativos anónimos
2.364'50 pts.
Por cobro sus-
criptores mensuales 1.463'
Total 3.827'50 pts.

Se ha facilitado además unas muletas y un sillón-butaca para una necesidad urgente.

Han salido por conceptos de ayuda alimenticia y trámites urgentes a solucionar para los beneficiarios: 6.546'25 pts.

Déficit 2.718'75 pts.

...

En la colecta del Día Nacional de Caridad (Festividad del Corpus Christi) se hizo la siguiente recaudación:

Colecta Iglesia de S. Esteban
4.972 pts.
« « Iglesia
Ntra. Sra. Fátima 475 pts.
« « guardio-
las por las calles 4.030 pts.
Total 9.477 pts.

De esto se ha entregado a Caritas Diocesana la cantidad de 4.085 pts. correspondientes al 75% de las colectas efectuadas en nuestros templos.

Esta entrega se efectúa en la Caja de compensación de Caritas diocesana para que posteriormente se devuelva proporcionalmente a las necesidades y al grado de pobreza de las parroquias. En artículo posterior detallaremos esta operación coordinadora.

CARITAS

La unitat visible de l'Església, és el signe de la seva unitat invisible.

No hi ha més que una Església perquè no hi ha més que un sol Crist i un sol cos de Crist. Ara bé, la realitat interior del Cos místic de Crist, és una vida de caritat, una vida de comunió. La unitat visible de l'Església, serà doncs, el signe d'aquesta vida de comunió, serà una comunitat d'amor.

Aquest amor és una participació de l'amor que constitueix la vida de la Trinitat. Per això Jesús dona com a model d'unitat per l'Església la mateixa unitat del Pare i del Fill: que «si guin u, com Jo i Tu, Pare, som u».

...

Així com el Papa és l'expressió visible de l'unitat de l'Església i estimant-lo i venerant-lo estimem i venerem a Crist i a tota l'Església, el Bisbe és l'expressió visible de l'unitat de la seva Diòcesi, i és el testimoni en la seva diòcesi de l'unitat de tota l'Església Catòlica. Al estimar-lo, i al estar units a ell, estem en comunió amb tots, i qui es separa d'ell s'aparta de la comunió de tots, i no pertany ja a l'Església.

L'Església a la diòcesi de Barcelona pot definir-se així: Un poble unit al seu Bisbe

Es en aquest sentit que hem d'entendre les mostres de respecte i veneració que es fan a la persona del Bisbe.

Tota la nostra oració ha de ser feta amb el Bisbe i pel Bisbe: «una eum Antistite nostro» com diu el Canon de la Missa.

No és aquest, moltes vegades, el criteri que governa les paraules i les actuacions de molts cristians quan el consideren com un simple administrador d'una diòcesi.

Mn. M. Filella

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Tl. 800

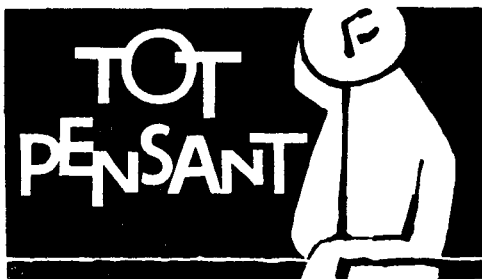
L'actualitat té un nom: Un infant ha mort

En una ciutat de vint-mil habitants, un infant, que jugava a la riera en companyia d'uns amics, s'ha fet un tall al peu. Raja molta sang i els companys no saben qué fer. S'espanten. Mentrestant el noi perd molta sang. Un vianant se n'adona. Vol traslladar-lo i uns automovilistes no es paren. El noi va perdent sang. En una moto el porten al dispensari. No poden fer-li res. Mentres, el noi perd sang. Es traslladat a un altre centre assistencial. L'infant segueix perdent sang... i mor.

Es vessa molta sang en el nostre món. Sovint es vessa lluny de casa nostra; potser això fa que, a vegades, ens sembli que no hi tenim res a veure. Ara no. Ara la sentim ben a prop. Ara voldriem que els nostres infants haguessin sabut que era una ferida, i haguessim sabut lligar un drap i parar o minvar una hemorràgia. Voldriem que els nostres conciutadans haguessin sabut córrer per assistir un infant ferit. Que els automovilistes s'haguessin aturat. Que en els nostres centres assistencials hagués estat impossible el desenllaç.

No totes aquestes coses que ara voldriem són inabastables. Més aviat ens semblen coses elementals. Que fos millor l'educació dels nois; que fossin millors les homes; que fos millor la nostra societat. Que fos no tan sols com hauria de ser, sinó com podria ser.

No es tracta de ser els primers en mil bestieses com s'intenta i es proposa moltes vegades. Es tracta que en una ciutat de vint-mil habitants, que és la nostra, no pugui morir un infant d'aquesta manera.

Cal admetre que un dels espectacles més còmodes d'avui —no direm pas dels més barats— és la televisió. Sense moure's de casa, i fins sense bellugar-se de l'habitual silló o butaca que ens aguanta i suporta, tot fumant una cigarrera o tot prenent el cafè, hom pot veure sessions de cinema, de teatre, de notícies, de reportatges, de partits de futbol, etc., naturalment de més o de menys qualitat, ultra empassar-se un reguitzell sovintment inaguantable d'auncis comercials

La televisió es va imposant per diverses causes que no hem pas d'enumerar ni tampoc d'escatir. I la massa televisiva que més aviat atrau i conquereix és la formada pels infants, pels nostres fills. No som pas nosaltres aquells qui afirmem això. És un fet irrefutable i que s'ha pogut comprovar ben bé en aquells països en els quals la televisió ja fa anys que actua: Nord-Amèrica, Anglaterra, Alemanya, etc.

Sabem que, per a molts pares, la programació de la televisió s'ha convertit en un veritable problema. Ignoren com i de quina manera han de comportar-se amb llurs infants. Nosaltres, estimant que podem fer-los un servei de signe comunitari, ens plau de recordar-los que l'any 1958, l'U. N. D. A. o sigui, l'Associació Catòlica Internacional per a la Radiodifusió i Televisió, en una reunió celebrada a la ciutat suïssa de Fribourg, adoptà un codi internacional per als productors i usuaris de la televisió. En aquest codi figuren, precisament, set punts que fan referència als espectadors infantils dels programes televisats

I aquests set punts, breument resumits podem sintetitzar-los així:

- 1 — Els infants no poden contemplar la televisió més de dues hores diàries.
- 2 — Els programes sobreexcitants han d'ésser prohibits i bandejats totalment.
- 3.— S'ha d'instruir els infants en el sentit que certs programes no són aptes per a ells.
- 4.— No s'ha de connectar l'aparell durant els àpats.
- 5 —Els pares han de saber, per endavant, quins són els programes inconvenients.
- 6.— Els pares, i també els educadors, han de protestar contra els programes censurables i insinuar als productors aquells que són dignes d'elogi.

La televisió i els infants

7.— Els pares han d'exigir, per a llurs fills, un horari de programació que respecti l'ordre de la vida familiar, compatible amb l'hora pròpia d'anar a dormir els infants

Com es pot veure, doncs, la noble finalitat que pretén inculcar l'U. N. D. A. és que les persones responsables de l'educació dels infants no han de permetre que un mitjà tan útil, i alhora tan eficaç, com pot i hauria de ser la televi-

sió, degeneri en uns programes completament buits de sentit i de formació, i arribi a convertir-se en veritables atemptats contra la salut física i moral dels nostres fills

Creiem que val la pena que tots plegats actuem decididament. Els nostres infants, i la pròpia Televisió, sortiran guanynt hi.

R. MUNNE I COLL

Colònies de vacances

Et fet. La nostra parròquia de San Esteve, des de 1958 ha organitzat tres tandes de «Colònies de l'escolania». Han tingut lloc en el poble de Peguera, regió magnífica, en mig d'un bell paisatge. La Casa-Colònia està a 1.550 metres d'alçada. És un lloc molt adequat per obtenir els objectius que persegueix tota Colònia.

En aquestes tandes hi han passat uns deu dies els escolans de la nostra parròquia, i en nombre d'una trentena. Tots n'han tornat amb moltes ganes de tornar-hi.

Objectius. Convençut el Sr. Rector de la responsabilitat que té la parròquia d'omplir d'esperit cristià tota la vida dels seus fills i d'orientar-la en tot segons les exigències de la fe, va emprendre aquesta tasca, per bé dels nostres escolans i com a premi estimulant del seu servei a l'Altar. Però la parròquia sentia en el seu cor de mare la recança de no poder obrir més les ales, per aplegar a molts d'altres dels seus infants, no escolans, que també els cal viure uns dies confortants.

I és per això que aquest any, si Déu vol, les Colònies de l'escolania volen obrir les seves portes a tots els nens de

la comunitat cristiana granollerina, que vulguin passar unes vacances en comú i amb contacte directe amb la naturalesa; i els dona des d'ara el nom de *Colònies de Vacances de la Parròquia de Sant Esteve de Granollers*

Aquesta ve a ser una etapa intermitja, doncs, l'objectiu que persegueix és de que durant tot l'estiu, puguessin haver hi tandes, tant per nens com per nenes, on tots els infants tinguessin un lloc per passar unes bones vacances per refer les energies que la vida d'estudi els ha menjat.

Limitació. Aquest estiu les Colònies de Vacances seran per nens i s'en faran dues tandes; una pels més petits i una segona pels més grandets. Per aquest any de transició cada tanda estarà composta de quinze escolans i quinze nens que no ho siguin.

Diem any de transició, ja que la Parròquia busca una Casa-Colònia de la que en pugui disposar durant tot l'estiu i organitzar les tandes que convinguin i al mateix temps, que per la facilitat de comunicació, pugui disminuir el presupost dels desplaçaments

M. F.

Visita Pastoral en la Ciudad de Granollers

Dia 18, de Junio de 1961 (Domingo)

A las 11 Solemne Entrada en la Ciudad, en la Plaza Maluquer y Salvador.

11'30 Visita Pastoral en la Parroquia.

12 Misa rezada celebrada por el Rdm. Prelado Diocesano.

13 Recepción de Autoridades, Acción Católica y Asociaciones en la Sala Parroquial.

16'30 Visita a las Casas Religiosas.

P.P. Escolapios
P.P. Conventuales
Hospital
Policlínica
Josefinas
Carmelitas de la Caridad

Dia 21 de Junio

A las 10'30 Administración del Sacramento de la Confirmación a 200 niños y niñas.

16'30 Administración de la Confirmación a otros 200 niños y niñas.

Història de Roma

L'Editorial Plaza & Janés, S.A., prosseguint la tasca que sembla haver-se imposat de publicar, a més a més de diverses col·leccions de novel·les, una sèrie de llibres de divulgació cultural, acaba d'editar, en versió castellana, aquesta discutida obra d'Indro Montanelli.

I diem discutida, perquè quan l'autor començà a publicar-la, per capítols, en «Domenica del Corriere», es va promoure un gran aldarull de protestes. Molts lectors l'acusaren de lleuger, de derrolista, i alguns fins el titllaren d'impíu o d'irreverent, perquè consideraren que el to festiu i humorístic que traspua tot el llibre, no servava la deguda consideració a un temps, a uns homes i a unes institucions que, encara avui, molts romans continuen creient sagrats.

Montanelli, però, no s'immutà. Continuà escrivint i publicant l'obra i féu una història, no original ni tan sols d'envergadura, a l'estil, per exemple, de la monumental obra de Mommsen, sinó posar a l'abast del públic no iniciat, i fins despreocupat per les qüestions històriques, un llibre senzill, que no fos dens ni pesat, sense massa retòrica ni erudició, a fi i efecte de fer amena, i alhora interessant, la seva lectura. I, al mateix temps, demostrar que la magnitud de la història de Roma (com passa a tota la història del món) radica en el fet que no fou pastada per uns homes diferents a nosaltres, sinó que precisament fou forjada i viscuda, dia a dia, per uns homes com nosaltres, que no tenien res de sobrenatural, sinó que tenien les nostres mateixes qualitats i els nostres mateixos defectes. En una paraula, que els «grans homes» han estat, per damunt de tot i simplement, «homes».

La lectura d'aquest llibre, escrit com diem sense pretensions, amb un estil força periodístic, ve a refermar-nos encara més la idea que ja teníem del pas i de l'empremta de la civilització romana. Com molt bé diu l'autor, Roma nasqué amb una missió. La va complir i va desaparèixer. I aquesta missió no fou altra que la de reunir les cultures precedents, la grega, l'oriental, l'egípcia, etc., per a fusionar-les i expansionar-les per tota l'Europa coneguda llavors i per la conca de la Mediterrània.

Roma no inventà gran cosa en filosofia, ni en art, ni en les ciències. Però assenyalà els camins a llur circulació; basti exèrcits per a defensar-les i dictà un formidable cos de lleis per a garantir llur desenvolupament. I, sobretot, creà una magnífica llengua per a fer-

les universals.

Tampoc no inventà sistemes polítics. La monarquia o la república, l'aristocràcia o la democràcia, el liberalisme, ja havien estat creats o experimentats. Roma, però, en féu un model de cada forma, i en totes elles va brillar pel seu geni pràctic i organitzador. I fou també sense proposar-s'ho,

l'instrument que obrí els camins dels apòstols i missioners de Crist perquè difonguessin l'Evangelí i conquistes sin la terra. I perquè arribés a ser, un altre dia, el cervell director de tota la Cristiandat i el veritable «caput mundi».

M.

Fitxa del llibre: HISTORIA DE ROMA
Autor: Indro Montanelli. Traducció castellana de Domingo Pruna. Plaza & Janés, S.A. Editores (Barcelona). 1ª edició, abril 1961. 454 pàgines. Preu: 175 pts.

«La propiedad: un problema actual»

¿Qué le queda hoy a la propiedad de aquellas extensas y exclusivas prerrogativas que, no hace muchas décadas, la constituían en el máximo y más sagrado de los derechos? De la propiedad considerada como el mayor exponente de lo individual, hemos derivado hacia socializaciones que, con mayor o menor radicalismo, se manifiestan en todas partes.

Luis Vera Ordás, en LA PROPIEDAD: UN PROBLEMA ACTUAL, analiza esta cuestión, tan rabiosamente del día, a la luz del pensamiento cristiano para dejar bien claro que si la Iglesia ha salido siempre en defensa de la propiedad privada, ello no ha significado, ni mucho menos, la defensa de unas formas determinadas y concretas de manifestación de esta propiedad privada, como tampoco significa, ni mucho menos, que le repugne toda forma colectiva y social de dicha institución. En definitiva, el principio cristiano se centra en el reconocimiento de que, como

dice el Código Social de Malinas, «el derecho de propiedad tiene un doble aspecto: uno individual y privado; otro social y público». La admisión del derecho a la propiedad privada aparece siempre combinado, matizado, iluminado por el hecho no menos cierto de que «los bienes de la tierra están esencialmente ordenados a las necesidades del género humano y de todos los hombres», por lo cual, sea cual sea el régimen de propiedad, debe quedar siempre salvaguardado el fin primordial de los bienes de la tierra.

Sobre una materia como ésta, en la que el conocimiento exacto de las posiciones no suele ser muy firme, el libro que en la colección «REMANSO» (de Juan Flors, editor, de Barcelona) acaba de publicar Luis Vera puede servir de buena orientación, máxime cuando el lenguaje se ha procurado inteligible y muy accesible a a mayoría de lectores.

V.

Notes

S'anuncia Editorial Estela, de Barcelona, anuncia obres importants que es troben actualment en fase de traducció o de impressió. Sembla que aviat sortiran els JALONES PARA UNA TEOLOGIA DEL LAICADO, obra capital del P. Y. Mª J. Congar. O. P. i obra també capital en la qüestió. També en la sèrie castellana de la mateixa Editorial serà publicada l'obra NO HI HA VIDA CRISTIANA SENSE COMUNITAT, de Georges Michonneau, llibre que ha aconseguit com poques vegades, el gran encert d'ensenyar la bellesa d'una veritable comunitat, amb el testimoni de quaranta anys de ministeri parroquial, encaminats a crear veritables comunitats cristianes.

Poesia. Per a molt aviat s'anuncia, també, l'aparició del volum que continuarà la poesia completa, fins ara, de J. Mª Valverde. Exponent de la gran producció poètica castellana, les seves obres han estat ràpidament esgotades, de manera que són ara difícilment trobables. La publicació que s'anuncia omplirà, doncs, aquest buit veritable.

«Livre de poche» cristià. «Livre de poche», juntament amb el «Penguin» anglès, constitueix la col·lecció més difosa mundialment. L'any 1960 foren venuts CATORZE MILIONS D'EXEMPLARS! Ara, una nova secció apareixerà dins la col·lecció i serà anomenada «llibre de butxaca cristià». Entre els primers títols que s'anuncien: CONFESIONS, de Sant Agustí, i l'obra mestre de Jean Guilton, fa dos dies elegit acadèmic, JESUS.

¡Católicos de Granollers!

Como ya sabéis, el próximo domingo día 18, el Excmo. y Rvdmo. Sr. Arzobispo-Obispo de Barcelona vendrá a nuestra Ciudad para practicar la Santa Pastoral Visita. Hará su entrada solemne y oficial como Maestro, Pontífice y Pastor de nuestras almas. Ya os he explicado en los domingos anteriores en qué consiste la Visita Pastoral y qué objetivos persigue. Ahora es necesario que todos unidos con los lazos de la misma fe y el mismo amor a Jesucristo, salgamos a recibir con los máximos honores a aquél que le representa en la comunidad diocesana de Barcelona y viene en su nombre y con su misma autoridad.

¡Católicos de Granollers! os invito a todos y a cada uno de vosotros a los siguientes actos:

A las 11 en la Plaza Maluquer solemne recibimiento del Excmo. Sr. Arzobispo, entrada en el templo y Visita Pastoral.

A las 12 el Excm. Prelado celebrará la Sta. Misa y pronunciará la homilía.

Cultos de la Semana

Hoy, DOMINGO III DE PENTECOSTES, cultos según el horario de los días festivos. Hoy se efectuará la colecta Pro-Catecismo. Por la tarde a las 7 Sto. Rosario, exposición mayor del Santísimo, mes del S. Corazón de Jesús y bendición.

MES DEL SAGRADO CORAZON DE JESUS.—Totos los días laborables a las 7:45 Sto. Rosario, exposición mayor del Santísimo, mes del S. C. de Jesús, y bendición.

Acción Católica y Asociaciones

El próximo viernes día 16 a las 7:15 en la Capilla del Baptisterio tendrá lugar el Retiro mensual para todas las asociaciones femeninas.

Colectas y Donativos

Reconstrucción Templo	(1 junio)	1.409,90
Pro Necesidades Parroquia	(1 junio)	1.446,80

NOTA IMPORTANTE DE LA PARROQUIA. La Parroquia Arciprestal recuerda a las Ramas de Acción Católica, Asociaciones Parroquiales y Administraciones de Altares y Capillas la obligación de presentar cuanto antes, al Rdo. Sr. Deán Arcipreste los libros de cuentas respectivos, debidamente puestos al día, para ser presentados a la inspección y firma del Rvdmo. Prelado Diocesano con motivo de la Santa Pastoral Visita.

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Visita Pastoral del Sr. Obispo a la Parroquia. El próximo día 19 del presente mes, tendrá lugar la visita oficial del Sr. Obispo a nuestra Parroquia.

Horario. El Sr. Obispo llegará a la Parroquia, a las 10:30 de la mañana. Se le recibirá solemnemente, junto a la Cruz de Término a la entrada del puente. En nuestra Iglesia Parroquial, después de inspeccionar los lugares sagrados y cantar una oración a la Virgen, Patrona de la Parroquia, dirigirá la Palabra a los fieles. Seguidamente administrará el Sacramento de la Confirmación.

Al término de la ceremonia de la Iglesia, visitará en sus domicilios a algunos enfermos y también a las Escuelas radicadas en el barrio.

Avisos. Hoy, desde la segunda misa habrá una reunión de los jóvenes y muchachas de la Parroquia para preparar debidamente la Visita Pastoral.

El próximo domingo, vigilia de la Visita Pastoral, también a las 11:30 habrá una reunión más general para todos los fieles a fin de prepararnos debidamente.

Los niños que asisten a las escuelas en Granollers Centro recibirán la Confirmación en la Parroquia de S. Esteban, ya que no cabrían en la reducida Iglesia provisional que poseemos. En nuestra Iglesia solamente se confirmarán los niños y niñas de la escuela Nstra. Sra. de Montserrat, Grupo Escolar Ntra. Sra. de Fátima y los que vayan a las Escuelas Nacionales de Canovellas y pertenezcan a nuestra demarcación parroquial. Los niños para confirmarse deben ser mayores de 6 años. Deben procurarse la Partida de bautismo para cambiarla en el despacho Parroquial de 7 a 9 de la tarde con la papeleta de la Confirmación.

Los padrinos de Confirmación serán los esposos D. José Palau y Dña. María Pros.

Los niños y niñas que recibirán la confirmación, deben acudir durante esta semana, de 6 a 7 de la tarde a la Iglesia Parroquial para prepararse debidamente.

Bautismos

Juan Arenas Jiménez, Josefa Martín Camach, Jorge Vallhonestá Góngora, Montserrat Reus Agustí, Clotilde Cano López, Rosario Sánchez Martínez, Francisco Valls Rodríguez, Juan Dalmau Fontcuberta

Matrimonios

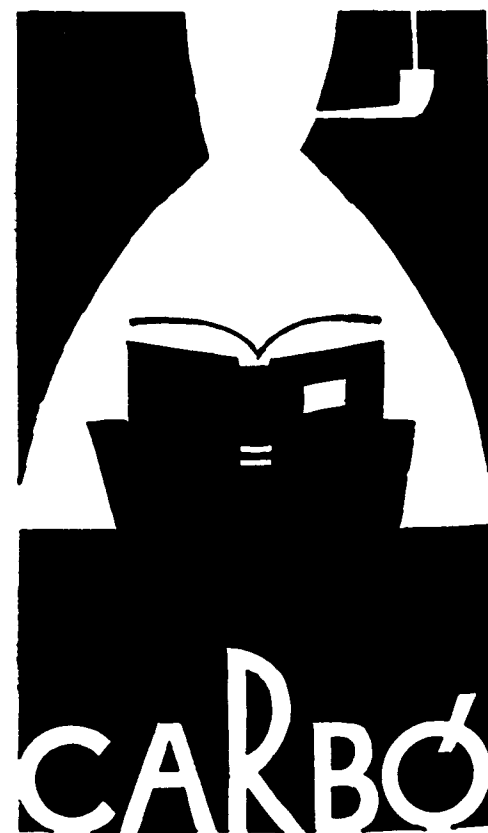
Juan Oña Vallcorba con Dolores Vilardebó Martí, Jacinto Jordana Antigas con Angela Florencia Casajuana Rovira, Fermín Espinilla Cid con M^a. Dolores Sauleda Font, Angel Aspas Hernández con Clementina Pahissa Casas, José Pueyo Rovira con Teresa Flaqué Grau.

Defunciones

Pilar Juan Monreal, Casimiro Brau Puig, (todos los sacramentos), Gabriel Sola Doña, José Canal Baixeras, (todos los sacramentos), Francisca Salas Montiel, (todos los sacramentos), Rosa Canet Grau, Concepción Codina Colomer (todos los sacramentos), Eduardo Corbera Soliva (todos los sacramentos).

Proclamas matrimoniales

Mariano Gargallo Minguillón y Ma. Teresa Masjuán Palé, Jaime Parcerisas Aliguer y María Baró Besoli, Miguel Aubanell Cortada, y Mª Inmaculada López Soriano, Jesús-Domingo Nogueira Vidal y Nieves Farrés Martínez, José Bruñuel Ballester y Mª Rosa Oller Bassa.

Una nueva revista:

CINESTUDIO

Hace escasamente cinco años que el panorama de revistas cinematográficas existentes en España era desolador. Existían solamente unos tres o cuatro semanarios dedicados a comentar las bodas y los divorcios de los artistas del momento y un par de revistas de mucha altura propias solamente para el técnico, pero que no decían nada al espectador corriente, que al fin y al cabo es quien llena las salas. Desde entonces el ambiente ha cambiado quizás a causa de los innumerables cine-clubs nacidos por todo el país y hoy existe FILM IDEAL, TEMAS DE CINE, DOCUMENTOS CINEMATOGRAFICOS, OTRO CINE, etc. revistas que no solamente proporcionan una información de los principales hechos del mundo del cine, sino que además llenan un poco el vacío ocasionado por la falta de enseñanza cinematográfica en las escuelas.

En el pasado mes de mayo apareció en Madrid el primer número de otra revista de cine, CINESTUDIO. Esta revista, según sus propias palabras, se sitúa en el frente de la verdad, quiere defender al hombre de la indignidad del cine, pero también la dignidad del cine frente a la consciente indignidad del hombre. Cristianamente —dice— no será bueno para nosotros un film que al mismo tiempo no sea bello y verdadero.

Seguramente que decir esto sería decir muy poco si no enumeráramos por lo me-

nos los temas tratados en ella: Cine español, El cine y el hombre, Crítica de películas, Importancia social del cine, Cristianismo y cine, Estudio de directores, Diversos aspectos de la censura, Iniciación cinematográfica, El cine y la infancia, Gramática del cine, y además un tema muy olvidado pero cada día más necesario La Televisión. Estos temas están tratados con la corrección a que nos tienen acostumbrados José M. Pérez Lozano, Félix de Landáburu, León Klimowsky, José Manuel Vivanco, Jorge Feliu, Juan Francisco de Lasa etc.

CINESTUDIO (revista mensual)

Príncipe 14 4ª izda.

MADRID 12

Número suelto 15 pts. Semestre, 80 pts.
Año 160 pts.

TAVER - 7.970 ptas.

Nevera eléctrica

Pagos a su comodidad
desde 90 pts. semana
Consumo mínimo garantizado

AUTO MOTO SASTRE

KELVINATOR Square-Line de 150 litros

Los Frigoríficos americanos de fama mundial

KELVINATOR

Consumo insignificante

5 años garantía

Pesetas 14.600

Agencia Oficial S. RIERA

Clavè 8

Granollers

EL TREN DE LAS 3-10 (3)

Delmer Daves (Principal) Como **SOLO ANTE EL PELIGRO**, es la historia de un hombre que defiende a la ley frente al abandono del pueblo. Film del oeste que ensalza los valores humanos Buena ambientación, ritmo lento cuando es necesario, que mantiene la tensión del público. Es un film muy bien hecho, aunque no una obra capital del arte cinematográfico como el citado anteriormente.

UN SOMBRERO LLENO

DE LLUVIA (3R)

Fred Zinneman (Coliseum). Cuenta esta cinta la tragedia de un morfínmano y la de su familia. Bistante bien realizado. Lo mejor es el ambiente de Nueva York que presenta a través de los exteriores de la ciudad. Film impresionante por su realismo, bien interpretado.

AL BORDE DE LA ETERNIDAD (2)

Donald Siegel (Ganigo). Western moderno. Buenos y malos, mucha acción, Sheriff y agentes de la ley pero con avión y coche. Se sigue con interés la trama de carácter policiaco. Buen documental del gran Cañón del Colorado.

MI MUJER ME GUSTA MAS (3R)

Antonio Román (Astoria - Mundial) Película cómica intrascendente, sacada de una obra teatral. Presenta los tíos que tienen unos maridos que se cambian las esposas. Resulta en más de un momento de un humor chabacano y de mal gusto. Cinematográficamente tiene demasiados defectos sobre todo exceso de teatro.

LOS HEROES TAMBIEN LLORAN (3R)

George Seater (Astoria - Mundial) No es un film de guerra, sino una especie de novela de amor entre un coronel del ejército americano en la retaguardia y una viuda. Reacciones completamente artificiales de los personajes la hacen muy poco verosímil. Aburrida.

EL EXPERIMENTO DEL DR

QUATERMASS (2).

Val Guest (Canigó) Un viaje interplanetario. Un superviviente enfermo al llegar a la tierra se transforma en cactus. Demasiada ingenuidad y poca emoción para esta clase de films.

LOS ESCANDALOS DE FRANCIS (3).

Ernest Neubach (Coliseum) Cuento vulgar de príncipes, lavanderas y señoritas inocentes de los que suelen presentarnos los alemanes (modelo Sissi). Muy malo. Resulta larguísimo.

EL GENDARME DESCONOCIDO (3)

Miguel M. Delgado (Principal) Film de Cantinflas estrenado en 1945. De los más flojos de este artista.

SEMANA PROXIMA

Nada menos que un Arcángel (2).

Viaje al centro de la tierra (1)

Leila (3)

Vd. puede ser un asesino (3)

El Centre d'Estudis

«Trenta-sis metres d'alçada»

Aquesta alçada és la de la torre de l'assegador de la fàbrica de sabons Camp, a l'altra banda de la riera. «Trenta-sis metres d'alçada» és, també, el títol de la ponència que el numerari Pere Canal i Baliu presentà al darrer ple del Centre d'Estudis el prop passat dia 2. Aquesta ponència fou una ràpida i ben construïda excursió al llarg de la vida d'una empresa granollerina que d'un punt de partença artesà s'ha instal·lat, en tots els ordres, a un nivell que, per a entendre'ns fàcilment, podem dir-ne de Mercat Comú.

Les reunions «dels savis».

L'esmentada ponència era, doncs, el punt final d'un curs d'activitat d'aquest Centre d'Estudis de l'Associació Cultural, que porta ja nou anys de vida ininterrompuda. Aquestes reunions mensuals dels qui primerament amb una certa reticència i ara ja com una realitat més de la vida ciutadana, són anomenats «els savis», queden ara en vacació durant els mesos de l'estiu i reprendran el mes d'octubre amb la ponència de torn, a càrrec aleshores del metge Josep Lluís Arimany. Aquest interludi estiuenc ens dona, doncs una ocasió per tal de fer algunes consideracions sobre una activitat cultural que bé podria assolir un paper de primera línia a casa nostra.

De la idea a la realitat

El centre d'Estudis locals i comarcals de l'Associació Cultural nasqué —després d'una gestació entusiasta— amb la finalitat ben definida de crear uns grups de treball que dediquessin llur esforç a conèixer, i a fer conèixer, aquelles realitats granollerines i comarcals que s'ho mereixessin. A través de les ponències mensuals, a tra-

vés de les fitxes de fets, actes, realitzacions, etc., a través dels treballs de les seccions que foren creades, la vida tota d'ahir i d'avui havien d'incorporar-se a un fons comú, de fàcil disposició, esdevingut, gràcies a tota aquesta tasca conjugada, material d'una riquesa que forçosament aniria creixent al llarg dels anys.

Aquesta idea, ben comunitària per cert —treball comunitari, al servei de la comunitat—, podem considerar-la assolida? Ens sembla que bé podem dir que no. El treball del Centre ha quedat pràcticament reduït a les ponències —nucli i justificació de les sessions mensuals— i aquestes ponències representen, de manera exclusiva, un treball i un esforç ben personals, ben individuals, en definitiva. La tasca, doncs, en aquest aspecte, queda circumscrita en una sèrie de «sols» més o menys reeixits.

Una aportació a la comunitat.

La tasca del Centre, però, no ha pas quedat totalment en aquest nivell individual de manera exclusiva. D'una banda —particularment en el curs 1959 a 1960— diferents personalitats no locals han aportat llur saber en forma de converses o conferències. D'altra banda, el Centre ha començat l'edició de les ponències presentades. Totes les del curs 1952-53 foren aplegades en un volum imprès, mentre altres set ponències han estat editades en forma ciclostil·lada. Potser l'única cosa dir fora que la difusió d'aquestes edicions no ha pas estat massa gran i tenim la impressió que pocs granollerins les coneixen. Es, però, aquest, un camí a seguir, els resultats del qual potser no som nosaltres els qui els podrem comprovar.

La crisi.

Aquesta és una paraula que, evidentment, està de moda. Tot està en crisi. Tot hom sembla haver-se posat d'acord entre nosaltres d'Ortega ençà, sobretot— per aplicar el concepte de crisi al nostra temps. El Centre d'Estudis sembla, ja des d'uns anys, haver-se situat en aquesta regió crítica que és pròpia de les institucions actuals. Les renovacions de la Junta directiva esdevenen cada vegada més difícils, i s'han fet necessàries unes certes «componendas» per tal d'assegurar-ne, al menys, la continuïtat.

Les crisis, però poden ésser sovint crisis de creixença. Tant de bò que la del Centre d'Estudis sigui d'aquest tipus. Aquest interludi estiuenc del qual hem parlat fa uns moments és una bona ocasió per repensar les coses i per endegar la institució cap a horitzons de perspectives i realitzacions més esperançadores. Granollers no és pas una ciutat en la qual les

institucions culturals hi visquin en gran nombre. Les que tenim cal que es revitalitzin suficientment per tal d'ascometre amb èxit i eficiència la tasca que tenen encomenada. D'ací a tres mesos ja tornarem a trobar-nos i parlarem altra vegada del Centre d'Estudis.

J.

Ventana al mundo

Slogan contra el Obispo. Poco antes de la muerte del general Trujillo, el gobierno de la República Dominicana había emprendido una fuerte campaña de difamación contra diversos obispos del país. Monseñor Reilly, prelado nullius de San Juan de la Maguana había sido sometido a arresto domiciliario. La última medida gubernamental contra el prelado ha sido la de abrir un «concurso nacional del mejor slogan injurioso» contra el obispo «americano» Reilly y el «español» Panal, obispo de la Vega.

La Iglesia vende sus bienes. El episcopado chileno está estudiando la venta de bienes y posesiones de la Iglesia para la construcción de iglesias y escuelas, especialmente en las regiones devastadas por los temblores de tierra del pasado año.

Evangelios en esperanto. «Espero Katolika», vieja publicación esperantista, órgano de la Unión Internacional de Esperantistas Católicos, con sede en Holanda ha comenzado la publicación, en forma de suplemento encuadernables, de una edición católica de los Evangelios.

Café-Restaurante

Salamero

Centro Católico - Tel. 701

Meriendas	Helados
Refrescos	Batidos
Desayunos	Polos

Café de calidad - Licores de marca
Alquiler de toda clase de servicio para Banquetes y Fiestas Familiares

¡Juguetes!

Resuelva sus compromisos con sus familiares o amistades

Regalando un juguete

en cumpleaños, onomásticas, primera comunión, exámenes, etc

juguetes todo el año

Sastre

Pl. Perpità. 15

Tl. 734

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE